

اصل ۱۲۲

ریس جمهور در حدود اختیارات و وظایفی که به موجب قانون اساسی و یا قوانین عادی به عهده دارد در برابر ملت و رهبر و مجلس شورای اسلامی مسؤول است.

اصل ۱۲۴

ریس جمهور می‌تواند برای انجام وظایف قانونی خود معاونانی داشته باشد. معاون اول ریس جمهور با موافقت وی اداره هیأت وزیران و مسئولیت هماهنگی سایر معاونت‌ها را به عهده خواهد داشت.

موادی از قانون تعیین حدود وظایف و اختیارات ریاست جمهوری^۱

فصل دوم - مسؤولیت رئیس جمهور در اجرای قانون اساسی

ماده ۱۳- به منظور پاسداری از قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و در اجرای اصل (۱۳) قانون اساسی، رئیس جمهور از طریق نظارت، کسب اطلاع، بازرگانی، پیگیری بررسی و اقدامات لازم مسؤول اجرای قانون اساسی می‌باشد.

ماده ۱۴- در صورت توافق یا عدم اجرای اصلی از اصول قانون اساسی رئیس جمهور در اجرای وظایف خویش برای اجرای قانون اساسی به نحو مقتضی اقدام می‌نماید و برای این منظور می‌تواند مراتب را به اطلاع بالاترین مقام مسؤول مربوطه بررساند و علت توافق یا عدم اجراء را خواستار گردد.

مقام مسؤول موظف است پاسخ خود را مشروحاً و با ذکر دلیل به اطلاع رئیس جمهور بررساند. در صورتی که پس از بررسی به تشخیص رئیس جمهور توافق یا عدم اجراء ثابت گردد، نسبت به اجرای اصل یا اصول مربوطه و رفع عوارض ناشی از تخلف اقدام و در صورتی که تخلف مربوط به نخست وزیر و وزراء باشد به مجلس شورای اسلامی ارجاع می‌دهد و در غیر این صورت پرونده امر به مرجع صالح ارسال خواهد شد.

ماده ۱۵- به منظور اجرای صحیح و دقیق قانون اساسی، رئیس جمهور حق اخطار و تذکر به قوای سه‌گانه کشور را دارد.

ماده ۱۶- رئیس جمهور می‌تواند سالی یک بار آمار موارد توافق، عدم اجراء و تقضی و تخلف از قانون اساسی را با تصمیمات متخذ تنظیم کند و به اطلاع مجلس شورای اسلامی بررساند.

فصل سوم - نهاد ریاست جمهوری

ماده ۱۷- به منظور اداره امور وظایف رئیس جمهور مندرج در قانون اساسی

جمهوری اسلامی ایران، نهاد ریاست جمهوری تشكیل می شود و دارای شخصیت حقوقی است.

ماده ۱۸- سازمان و تشکیلات و امور استخدامی نهاد ریاست جمهوری با همکاری سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تأیید رئیس جمهور خواهد رسید.

همن حکم ریاست محترم جمهوری

در مورد تشکیل هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران حاصل انقلاب بزرگ اسلامی و خون‌بهای شهیدان و تلاش ایثارگران و چارچوب بی‌بلدیل ساختار نظام ما است و رئیس جمهور طبق اصل (۱۱۳) که می‌گوید «پس از مقام رهبری رئیس جمهور عالی ترین مقام رسمی کشور است و مسؤولیت اجرای قانون اساسی و ریاست قوه مجریه را جز در اموری که مستقیماً به رهبری مربوط می‌شود، بر عهده دارد» مسؤول اجرای قانون اساسی است.

برای انجام این مسؤولیت بزرگ و به اقتضای مسؤولیتی که در پیشگاه حضرت حق جل و علا دارم و بر اساس پیمانی که با ملت بزرگ و شریف بسته و در اجرای سوگندی که یاد کردہ‌ام، تشکیل هیأتی را به نام «هیأت پیگیری اجرای قانون اساسی و نظارت بر آن» اعلام می‌دارم.
اعضاء هیأت مزبور به شرح زیر برای یک دوره چهارساله منصوب می‌شوند:

۱- آقای دکتر گودرز افتخار جهرمی

۲- آقای محمد اسماعیل شوشتری

۳- آقای سید عبدالواحد موسوی لاری

۴- آقای دکتر حسین مهرپور

۵- آقای دکتر محمد حسین هاشمی

اهم وظایف این هیأت عبارت است از:

- ۱- تدوین خط مشی نحوه پیگیری اجرای قانون اساسی با اولویت اصول متناسب حقوق فردی و اجتماعی مردم و ارایه آن به رئیس جمهور.
- ۲- ارایه پیشنهادهای اصلاحی و تکمیلی قوانین و مقررات در جهت اجرای بهتر و کامل قانون اساسی.

- ۳- تدوین و پیشنهاد برنامه های آموزشی و پژوهشی برای آشنایی بیشتر مردم به حقوق قانونی خود و اتخاذ شیوه های مناسب ایفای این حقوق.
 - ۴- اعمال نظارت و بازرسی در خصوص کیفیت اجرای اصول قانون اساسی موضوع ماده (۱۴) قانون حدود اختیارات و وظایف رئیس جمهور و تعیین مواد تخلف یا عدم اجرای اصول قانون اساسی و تهیه گزارش وارایه آن به رئیس جمهور.
 - ۵- پیشنهاد راهکارهای مناسب برای اجرای قانون و رفع آثار تخلف یا تأکید بر فصل سوم قانون اساسی.
 - ۶- تدوین روش های دریافت و پیگیری اطلاعات مورد نیاز از موارد تخلف یا عدم اجرای قانون اساسی.
 - ۷- تنظیم گزارش سالانه جهت ارایه به محضر مقام معظم رهبری، ملت شریف و مجلس محترم شورای اسلامی با عنایت به اصل (۱۲۲) قانون اساسی.
- بدیهی است انجام این مسؤولیت مهم نیازمند حرکت و حمایت همه جانبه مردم بزرگوار و همراهی و همدلی قوای سه گانه و دستگاه های مختلف است.
- لذا از همه مسؤولان و دست اندر کاران نظام و ملت عزیز انتظار دارم که با همکاری صمیمانه با هیأت مزبور و ارایه نظرهای مشفقاته و راهکارهای گره گشایی، زمینه استقرار بیش از بیش حکومت قانون اساسی در جامعه را فراهم آورند.

سید محمد خاتمی
رئیس جمهور اسلامی ایران

آیین نامه داخلی هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

به منظور اجرای حکم شماره ۳۵۸۲۲ مورخ ۱۳۷۶/۹/۸ ریاست محترم جمهوری در خصوص تشکیل هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی، آیین نامه داخلی هیأت به شرح زیر به تصویب رسید.

فصل اول: ترتیب تشکیل جلسات هیأت و کمیسیون‌های آن

۱) هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی برای دوره چهارساله توسط رئیس جمهور انتخاب و مسؤولیت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی را در حدود وظایف تعیین شده بر عهده دارد.

جلسات هیأت با حضور اکثریت اعضاء تشکیل می‌گردد و تصمیمات با اکثریت مطلق اعضا معتبر می‌باشد.

۲) رئیس از میان اعضا برای مدت دو سال انتخاب می‌شود و سخنگوی هیأت نیز می‌باشد.

۳) کلیه دستورالعمل‌ها و آیین نامه‌ها و شرح وظایف کمیسیون‌ها و دیرخانه و افراد به تصویب هیأت خواهد رسید.

۴) وظایف هیأت همان است که در حکم ریاست محترم جمهوری آمده است و جهت تحقیق و اجرای این وظایف کمیسیون‌های پنج‌گانه زیر تشکیل می‌گردد.

الف: کمیسیون تدوین خط مشی

ب: کمیسیون نظارت و بازرگانی

ج: کمیسیون آموزش و پژوهش

د: کمیسیون حقوقی

ه: کمیسیون ارتباطات

تبصره: در موارد ضروری و خاص هیأت می‌تواند کمیسیون ویژه تشکیل دهد.

۵) مسؤولیت هر یک از کمیسیون‌ها بر عهده یکی از اعضای هیأت می‌باشد که مسؤولیت اداره و هماهنگی امور کمیسیون و ارایه گزارش کار آن را به هیأت دارد.

۶) زمات تشکیل جلسات هیأت توسط رئیس هیأت و جلسات کمیسیونها توسط رئسی آنها تعیین می‌گردد.

فصل دوم: دبیرخانه هیأت

۷) به منظور تنظیم امور اداری و تشکیل گروه‌های کاری مورد نیاز کمیسیون‌ها، ایفای نقش روابط عمومی و پیگیری امور و تصمیمات هیأت، دبیرخانه‌ای زیر نظر رئیس هیأت تشکیل می‌گردد.

۸) رئیس دبیرخانه با حکم رئیس هیأت منصوب می‌گردد و موظف است دستور جلسات و زمان تشکیل آنها را همراه با فهرست موضوعات آماده طرح به اطلاع اعضاء برساند و گزارش گروه‌های کاری دبیرخانه را تنظیم و حسب مورد در اختیار هیأت و کمیسیون‌ها قرار دهد، همچنین رئیس دبیرخانه باید همه ماهه، وضعیت تشکیل کمیسیون‌ها و موضوعاتی که در دستور کار آنها است و حضور و غیاب اعضای کمیسیون‌ها را به رئیس گزارش دهد.

فصل سوم: ترتیب رسیدگی به موضوعات

۹) علاوه بر گزارش کمیسیون‌ها موضوعاتی می‌تواند در دستور کار هیأت قرار گیرد که از طرف رئیس جمهور به هیأت ارجاع شود یا توسط یکی از اعضای هیأت پیشنهاد گردد.

۱۰) موضوعات ارجاعی ممکن است عادی یا فوری باشد، تشخیص فوریت آن با رئیس جمهوری یا رئیس هیأت است.

۱۱) گزارش کمیسیون‌ها به ترتیب وصول در دستور جلسات هیأت قرار خواهد گرفت. در موارد ضروری و فوری دستور جلسه هیأت با نظر رئیس و یا پیشنهاد ۲ نفر از اعضاء قابل تغییر است.

۱۲) تشخیص موارد اعزام بازرس و تعیین ناظر بر عهده رئیس کمیسیون نظارت و بازرگانی است. در موردی که اکثریت اعضاء نظر مغایر داشته باشند طبق تصمیم هیأت اقدام خواهد شد.

۱۳) در مواردی که هیأت توقف یا تعطیل و عدم اجرا و تخلف از قانون اساسی را احراز نماید موضوع را همراه با پیشنهاد راهکارهای مناسب (اعم از تذکر و اخطار و رفع آثار ناشی از تخلف و ارجاع موضوع به مرجع صالح) جهت تصمیمگیری نهایی به اطلاع رئیس جمهور می‌رساند.

۱۴) حداقل همه ماهه یکی از جلسات هیأت در حضور رئیس جمهور تشکیل می‌شود.

۱۵) این آیین نامه با ۱۵ ماده و یک تبصره در تاریخ ۱۳۷۶/۱۱/۱۲ به تصویب هیأت و تأیید ریاست جمهوری رسید.

اظهارات مقام معظم رهبری درباره هیأت

رهبر انقلاب در دیدار اعضای هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی:

نظارت بر اجرای قانون اساسی ضروری است

و باید بدون هیچ‌گونه گرایش سیاسی صورت گیرد

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار اعضای هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی، ضمن تأکید بر ضرورت و اهمیت فراوان این کار، قانونمند شدن این امر را زمینه ساز استمرار این مسئله بسیار مهم دانستند.

مقام معظم رهبری، قانون اساسی را قانونی ممتاز و بسیار خوب و مبنای تمامی کارها و فعالیت‌های نظام و کشور برشمردند و با اشاره به نظر کاملاً مثبت شان در مورد تشکیل این هیأت، تصریح کردند. با توجه به وظایف مصوب ریاست جمهوری در قانون اساسی انجام این مسؤولیت خطیر از هیچ شخصیتی جز مقام ریاست جمهوری برنمی‌آید.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای برای ماندگار شدن این کار اساسی، بر لزوم قانونمند شدن این کار تأکید کردند و فرمودند: به موازات اجرای وظایف این هیأت، باید به گونه‌ای عمل شود که هیچ شباهی در مورد دخالت قوا در یکدیگر به وجود نیاید.

رهبر معظم انقلاب اسلامی برای تکمیل اجرای این وظیفه حساس، یافتن راه کارهای قانونی را برای تضمین اقدامات لازم، پس از تذکر و اختصار ریاست جمهوری، ضروری دانستند و با تأکید بر این که در نظارت بر اجرای تمامی اصول قانون اساسی، هیچ‌گونه سنتی و کوتاهی نباید روی دهد، پرهیز مطلق از هر گونه گرایش سیاسی را در این روند، بسیار تعیین کننده و مهم برشمردند و افزودند: باید به گونه‌ای عمل شود که حتی رایحه چنین مسئله‌ای از فعالیت‌های این هیأت، احساس نشود و این امر، موضع بسیار مطلوبی به رئیس جمهور می‌بخشد.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای با ابراز حمایت کامل از این اقدام، اظهار امیدواری کردند که هیأت مسؤول این کار، با سهولت، سرعت و اتقان، وظایف خود را انجام دهد.

در این دیدار، پیش از سخنان مقام معظم رهبری، دکتر مهرپور گزارشی از روند تشکیل و فعالیت‌های این هیأت بیان کرد و سابقه ابراز حساسیت دیرینه معظم‌له را در نظارت بر اجرای قانون اساسی، مورد تأکید قرار داد.

رهبر انقلاب در دیدار اعضای هیات پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی:

نظارت بر اجرای قانون اساسی ضروری است و باید بدون هیچگونه گرایش سیاسی صورت گیرد

حضرت آیت الله خامنه‌ای: در نظارت بر اجرای تمامی اصول قانون اساسی هیچ گونه مستثنی و گوتاهی نباید روی دهد.

نایاب گونه‌ای عمل شود که حتی رایعه گرانش سیاسی از معاشران این هیات احسان نشود، و این امر موضع بسیار مطلوب به ولی‌الله حسینی منبغشد.

انجام مسئولیت غطیر پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی از هیچ شخصیتی جز مقام ریاست جمهوری بر نصیحت نمایند.

این این انسان ناوس ممتاز و مسای این کارها، معاشران این کار و گتو افت.

این حکمت در اجرای وظایف خود ماید به گونه‌ای عمل کند که هیچ شهیدی از در مورد دخالت فوا در بکد بگیر به وجود ننماید.

هر معظم انقلاب اطهار امدوواری گردند که هیات پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی با سهولت، سرعت و ایمان وظایف خود را انجام دهد.

اعلای های نظارت بر اجرای قانون اساسی در پژوهه حقوق رهبر معظم اطهار اسلامی و مبدعه حضرت آیت الله خامنه‌ای در این دیدار علای مکوچی حدی اجرای اصول قانون اساسی و در من حال و هنر فخر گوتاهه گرایش سیاسی توصیه فرمودند

مقدمه

رهبر انقلاب در دیدار اعضای هیات پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی نظارت بر اجرای قانون اساسی ضروری است و باید بدون هیچگونه گرایش سیاسی صورت گیرد

ساقه اسوار حسابت درینه سلطان از هر گونه گرایش سیاسی را سلطان از هر گونه گرایش سیاسی را

حضرت آیت الله خامنه‌ای در این روند، ساز تجسس گشته و ماهر مشرهدند و افزودند: نایاب به گونه‌ای عمل شود که حتی رایعه

جمهوری بر نصیحت نمایند.

حضرت آیت الله خامنه‌ای از معاشران این تاکید گردند و فرمودند به وزراء

حضرت آیت الله خامنه‌ای: رهبر معظم انقلاب اسلامی مادری ماندگار شدن این کار اساسی، بر این زمینه فرمودند: شدن این کار تاکید گردند و فرمودند به وزراء اجرای وظایف این های، نایاب به گونه‌ای عمل شود که هیچ شهیدی از در مورد دخالت فوا در بکد بگیر به وجود ننماید.

حضرت آیت الله خامنه‌ای از این روند، ساز تجسس این اقدامات کامل از این اقدام، اطهار امدوواری گردند که هیات سنتول این کار، ماسهولت، سرعت و اتفاق، وظایف خود را انجام دهد.

رهبر معظم انقلاب اسلامی و مسای این کارها و فعالیت‌های نظام و کشور بر شمردند و مأشاره به نظر گاملاً مشتمل در مورد نشکل این هیات، تصویب گردند: مأموریت وظایف مصوب ریاست جمهوری فرقانون اساسی انداده این مسئولیت غطیر از هیچ گونه شخصیتی جز مقام ریاست

در این دیدار، بهشت از سخنان مقام معظم رهبری، دلخواه مهربانی اصول قانون اساسی، هیچگونه مستثنی و فعالیت‌های این هیات بیان گردید و

نامه هیأت به رئیس جمهور در پایان دوره اول

بسم الله تعالى

شماره ۸۰-۳۲۶۷

حضرت حجۃ‌الاسلام و‌المسلمین جناب آقای خاتمی
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

با سلام و تبریک هفته دولت و تشکیل دولت جدید و آرزوی توفیق روزافزون برای
جناب عالی و دولت محترم

همان‌طور که مستحضرید هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی طی حکم
مورخ ۱۳۷۶/۹/۸ حضرت عالی تأسیس و این‌جانب‌ان برای مدت چهار سال به عنوان
اعضای هیأت مذبور منصوب شدیم (آقای هاشم‌زاده هریسی طی حکم مورخ ۱۳۷۹/۵/۶
به عضو هیأت منصوب گردیدند).

طی این مدت نزدیک به چهار سال تلاش کردیم در چارچوب وظایف و اختیارات
رئیس‌جمهور در زمینه اجرای قانون اساسی موضوع اصل ۱۱۲ قانون اساسی و مواد
۱۳ تا ۱۶ قانون تعیین حدود وظایف و اختیارات و مسؤولیت‌های ریاست جمهوری
اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۶۵ مجلس شورای اسلامی بر اساس خط مشی و سیره و
روش متعادل و پرهیز از تنفس حضرت عالی، بررسی و پیگیری‌های لازم را به عمل آورده
و نظریات مشورتی خود را به آن جناب ارایه دهیم. مکاتبات متعددی که بین هیأت
پیگیری و ریاست محترم جمهوری و گاه دستگاه‌های مختلف حکومتی صورت گرفته و
حجم قابل توجهی را تشکیل می‌دهد، گویای این تلاش است، مجموعه این مکاتبات که
تاکنون با توجه به عدم دریافت صلاح‌حدید جناب عالی منتشر نشده جهت سهولت
دسترسی و اتخاذ هر گونه تصمیمی در آینده بر مبنای تاریخ نگارش در نسخه‌ای
گردآوری شده و تقدیم حضورتان خواهد شد. گزارش سالانه مربوطه به موارد عدم
اجرا یا نقض قانون اساسی به مجلس شورای اسلامی، موضوع ماده ۱۶ قانون تعیین
حدود وظایف و اختیارات ریاست جمهوری در اوآخر سال ۱۳۷۸ خدمتتان تقدیم شد که

ظاهراً در آغاز سال ۱۳۷۹ به مجلس ارسال گردید. اصلاحیه یا به تعبیری طرح قانون جدید نحوه اجرای مسؤولیت ریس‌جمهور در اجرای قانون اساسی پس از بحث‌های فراوان در هیأت و گرفتن نظریات مشورتی اساتید و صاحب‌نظران، در محدوده قانون اساسی تهیه و در اواخر سال ۱۳۷۹ تقدیم گردید که تصمیم‌گیری در خصوص طرح آن در مجلس با جناب‌عالی و هیأت دولت است.

در راستای نشر فرهنگ توجه به اجرای قانون اساسی، به ویژه اصول هربوط به حقوق ملت و تبیین وظیفه ریس‌جمهور در اجرای قانون اساسی، سه همایش در سال‌های ۱۳۷۷، ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ تحت عنوان: «قانون اساسی و مسؤولیت اجرای آن»، «قانون اساسی و حقوق ملت» و «قانون اساسی و جرایم سیاسی و مطبوعاتی» از سوی هیأت برگزار شد و مقالات و سخنرانی‌های مفیدی در آن ارایه گردید و جناب‌عالی نیز در برخی از آن جلسات سخنرانی داشتند. مجموعه مقالات و سخنرانی‌ها و قسمت عمده‌ای از بحث‌های مطروحه در جلسات پرسش و پاسخ در مجموعه‌ای گردآوری شده و جهت استفاده علاقمندان تحت عنوان: «ریس‌جمهور و مسؤولیت اجرای قانون اساسی» چاپ شده است که نسخه‌ای از آن خدمتمندان ارسال خواهد شد.

با توجه به این‌که دوره عضویت چهارساله این‌جانبان در هیأت، در شرف پایان یافتن است، مراتب حضورتان اعلام می‌شود تا هر گونه مقتضی و مناسب و مصلحت می‌دانند، در مورد هیأت و اعضاء آن اتخاذ تصمیم فرمایید.

با آرزوی توفيق

اعضای هیأت پیگیری و ناظرت بر اجرای قانون اساسی:

۱- گودرز افتخار جهرمی

۲- محمد اسماعیل شوستری

۳- سید عبدالواحد موسوی لاری

۴- حسین مهرپور

۵- محمد حسین هاشمی

۶- هاشم هاشم زاده هریسی

وظیفه دسوار نظارت بر اجرای قانون اساسی

۴.

بسمه تعالیٰ

شماره ۲۶۸۱۰

تاریخ ۱۳۸۰/۶/۱۱

جناب آقای دکتر مهرپور

مشاور محترم رئیس جمهور و رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

با سلام

نامه شماره ۳۲۶۷-۸۰-۸۰/۶/۵ مورخ ۱۳۸۰ اعضاء محترم هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی در خصوص عملکرد این هیأت در چهار سال گذشته و اتمام زمان عضویت اعضاء، به استحضار ریاست محترم جمهوری رسید؛ پی‌نوشت فرمودند:

«جناب آقای دکتر مهرپور

از تلاش ارجمند و البته پر در درسر عزیزان و مشاوره‌های فکری و فنی که برای رئیس جمهور داشتند و خدمات ارزش‌های که کردند صمیمانه سپاسگزارم. انشاء الله دیداری با عزیزان خواهیم داشت تا راه کار و خط مشی چهارسال آینده هیأت نیز با توجه به اطلاعات و تجربیات و ضرورت‌ها روشن تر شود.»

سید محمدعلی ابطحی

حکم جدید رئیس جمهور

- آقای رئیس جمهور پس از بررسی و مشاوره سرانجام طی حکم مورخ ۱۳۸۱/۱/۱۴
برای شتر نفر افراد مشروطه زیر:
- ۱- آقای سید محمدعلی ابطحی
 - ۲- آقای دکتر افتخار جهرمی
 - ۳- آقای محمد اسماعیل شوشتری
 - ۴- آقای دکتر حسین مهرپور
 - ۵- آقای دکتر سید محمدحسین هاشمی
 - ۶- آقای هاشم‌زاده هریسی

به عنوان اعضای هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی منصوب نمودند.
نمونه حکم رئیس جمهور که با یک متن و خطاب به هر یک از افراد فوق الذکر صادر
شده به شرح بیوست است.

همانگونه که در مقدمه ذکر شده در تاریخ ۱۳۸۳/۶/۲۱ آقای دکترا ابراهیم امینی نیز
طی حکم جداگانه‌ای به عضویت هیأت منصوب شد.

بسم الله الرحمن الرحيم

۵۵۰ شماره جناب آقای
۱۳۸۱/۱/۱۴ تاریخ

به منظور صیانت از قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با توجه به شناخت، تعهد و تجرب جناب عالی به موجب این حکم به عنوان عضو هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی برگزیده می‌شود.
امید است با اتکا به خداوند متعال در جهت تحقق اهداف مورد نظر موفق باشد.

سید محمد خاتمی
رئیس جمهوری اسلامی ایران

www.KetabFarsi.com

بخش دوم

اصلاح قانون مربوط به مسؤولیت رئیس جمهور
در اجرای قانون اساسی

www.KetabFarsi.com

دادگاه عالی صیانت از قانون اساسی

بسمه تعالی

شماره ۷۹-۲۳۶۸

تاریخ ۱۳۷۹/۳/۲۵

جناب آقای دکتر مهرپور

مشاور محترم رئیس جمهور و رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

سلام

گرددش کار شماره ۱۱۲/۲۳۸۴ مورخ ۱۷۹/۳/۲۲ این دفتر و سوابق آن در خصوص دادگاه عالی صیانت از قانون اساسی، که تصویر آن به پیوست ارسال می‌گردد، به استحضار ریاست محترم جمهوری رسیده، پی‌نوشت فرمودند:

«جناب آقای دکتر مهرپور

جادارد که مسئله به صورت اساسی بررسی و بررسی‌های پیشین پیگیری شود. به هر حال ضمانت اجرای مسؤولیت اجرای قانون اساسی چیست؟ شاید لازم باشد در حدود اختیارات رئیس جمهور بازنگری و در صورت لزوم لایحه‌ای برای تصویب به مجلس تقدیم شود. به هر حال بررسی فرمایید.»

سید محمدعلی ابطحی

بسمه تعالیٰ

شماره ۷۹-۲۱۵۱

تاریخ ۱۳۷۹/۴/۱۱

حضرت حجۃ‌الاسلام والملمین جناب آقا‌ای خاتمی

ریاست محترم جمهوری

با سلام

عطاف به پی‌نوشت ذیل نامه شماره ۷۹/۳/۲۵-۲۲۶۸ مورخ ۷۹/۳/۲۵، موضوع دادگاه صیانت از قانون اساسی چند سال پیش نیز مطرح بود و در هیأت هم مقداری مورد بحث قرار گرفت و به نظر تشکیل چنین دادگاهی که دادگاه اختصاصی است مغایر قانون اساسی می‌باشد، از آنجا که جدیداً با ملاحظه گزارش تقدیمی خدمتمنان، نظرتان به این موضوع جلب شده است، جهت استحضار از بحث‌های مربوط به تشکیل دادگاه صیانت از قانون اساسی، بخش پایانی مقاله: «مسئولیت ریس‌جمهور در اجرای قانون اساسی و جایگاه هیأت پیگیری و نظارت» که در سال ۱۳۷۶ توسط این‌جانب نگارش یافته و در سمینار: «قانون اساسی و مسئولیت اجرای آن» ارایه و در مجله راهبرد نیز منتشر شده است و بالتبه بحث تفصیلی و اندکی هم تطبیقی در مورد این دادگاه به عمل آمده حضورتان تقدیم می‌گردد. با ملاحظه این دیدگاه هر گونه نظرتان باشد، اعلام فرمایید موضوع پیگیری شود، تصور می‌کنم اگر صلاح و مناسب بدانید موادی اصلاحی یا الحاقی به قانون تعیین حدود و ظایف و اختیارات و مسئولیت‌های ریس‌جمهور مصوب سال ۱۳۶۵ تهیه شود و در آن تشکیل هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی از سوی ریس‌جمهوری و لزوم پاسخگویی دستگاه‌های مختلف وفق قانون مذبور به هیأت پیش‌بینی گردد. تا شبهه موقعیت قانونی که برخی ایجاد می‌کنند مرتفع گردد.

در عین حال مناسب است اگر صلاح بدانید در جلسه حضوری نوبتی که هیأت با حضرت عالی خواهند داشت راجع به این دو موضوع مقداری بحث و مذاکره به عمل آمده و نظر حضرت عالی اخذ شود.

حسین مهرپور

مشاور ریس‌جمهور

ریس‌هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

دادگاه صیانت از قانون اساسی

چندی است نظریه‌ای مطرح است که برای صیانت از قانون اساسی و تضمین حفظ و حراست از آن، باید دادگاهی تشکیل شود که به موارد نقض و تجاوز از قانون اساسی رسیدگی کند و با تعقیب و کشف موضوع، مختلفین را تحت پیگرد قرار داده و آن‌ها را به مجازات برساند. تاکنون دو طرح به مجلس شورای اسلامی ارایه شده، طرح اول مربوط به دوره چهارم مجلس است که در سال ۱۳۷۲ تقدیم مجلس شد و در آن پیش‌بینی شده، دادگاه قانون اساسی مرکب از یک رئیس و دو مستشار است که از بین قضات و اجد شرایط تصدی دادگاه عالی انتظامی قضات، توسط رئیس قوه قضائیه منصوب می‌شوند و یک هیأت عالی تجدیدنظر مرکب از رئیس جمهور، رئیس قوه قضائیه، یک نفر از فقهای شورای نگهبان، یک نفر از حقوق‌دانان شورای نگهبان و رئیس دیوان عالی کشور پیش‌بینی شده بود که به عنوان مرجع رسیدگی به تجدیدنظر آراء دادگاه صیانت از قانون اساسی عمل کند. طرح دوم در دوره پنجم مجلس و در سال ۱۳۷۶ تقدیم مجلس شد که هم‌اکنون در مجلس موجود است ولی مدتی است بخشی پیرامون آن صورت نمی‌گیرد. طبق طرح اخیر دادگاه عالی مرکب از یک رئیس و دو عضو و احیاناً یک عضو معاون است که از بین قضات عالی رتبه به پیشنهاد رئیس قوه قضائیه و تأیید مقام معظم رهبری منصوب می‌شوند و مرجع تجدیدنظر آن هیأتی است مرکب از رئیس قوه قضائیه، رئیس دیوان عالی کشور و دادستان کل کشور.

در هر دو طرح، دادگاه عالی صیانت از قانون اساسی، در واقع یک دادگاه عالی کیفری اختصاصی محسوب می‌شود که به اتهام نقض اصول قانون اساسی از سوی مسؤولین رسیدگی می‌کند و مرتکبین را به مجازات‌هایی از قبیل انفال و حبس محکوم می‌نماید. مفهوم دادگاه قانون اساسی در قوانین اساسی کشورهای مختلف - تقریباً می‌توان گفت در اکثر قوانین اساسی کشورهای مختلف به نوعی نسبت به نحوه صیانت از قانون اساسی و جلوگیری از نقض اصول آن، تمهداتی اندیشه شده است، نگرانی‌ها بیشتر مربوط به تصویب قوانین عادی یا فرامین و دستورالعمل‌های اجرایی مغایر قانون اساسی است و مراجعتی برای بررسی این موضوع و جلوگیری از تصویب قوانین و فرامین خلاف

قانون اساسی یا ابطال آن‌ها پیش‌بینی شده است. به طور کلی می‌توان گفت سه نوع مرجع مختلف برای این منظور در قوانین اساسی دنیا به چشم می‌خورد.

(۱) بالاترین مرجع عادی قضایی: در قانون اساسی بعضی از کشورها مرجع تشخیص و انطباق قوانین عادی و یا فرامین و دستورالعمل‌های قانونی با قانون اساسی، دیوان عالی کشور است که بالاترین مرجع قضایی عادی کشور می‌باشد، برای مثال قانون اساسی ژاپن، در اصل ۸۱، دیوان عالی کشور را آخرین مرجع قضایی و مسؤول تشخیص انطباق قوانین، فرمان‌ها، مقررات و تصویب‌نامه‌ها با قانون اساسی می‌داند. قانون اساسی مالزی نیز در اصل ۱۲۸ تقریباً چنین صلاحیتی را با بیانی دیگر برای دیوان عالی کشور شناخته است. همچنین قانون اساسی فیلیپین در شق ۲ بند ۲ اصل ۱۰ بررسی و اتخاذ تصمیم در مورد انطباق عهدنامه‌ها، موافقت‌نامه‌های دولتشی و قوانین را با قانون اساسی در صلاحیت دیوان کشوری می‌داند.

در برخی از کشورها به طور کلی این صلاحیت به دادگاه‌ها داده شده است که از اجرای قوانین مصوب مجلس مغایر قانون اساسی، خودداری نمایند. ماده ۱۴ از فصل ۱۱ قانون اساسی سوئد این صلاحیت را برای دادگاه‌ها به رسمیت شناخته است. می‌توان گفت همان صلاحیتی که اصل ۱۷۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای دادگاه‌ها شناخته است، که می‌توانند و بلکه مکلفند از اجرای تصویب‌نامه‌ها و آین‌نامه‌های مخالف قوانین خودداری کنند، قانون اساسی سوئد در رابطه با قوانین مصوب مجلس نیز این صلاحیت را برای دادگاه قائل شده است.

(۲) نهاد غیرقضایی مستقل: در برخی از کشورها، طبق قانون اساسی یک نهاد خاص غیرقضایی و مستقل در کنار قوه قضائیه ایجاد شده که وظیفه انطباق مصوبات مجلس و قوانین لازم‌الاجرای دولتشی را با قانون اساسی به عهده دارد. نمونه روشن و مشخص این وضعیت را می‌توان در قانون اساسی فرانسه دید. طبق اصل ۵۶ قانون اساسی فرانسه شورایی به نام «شورای قانون اساسی» (Conseil Constitutionnel) مرکب از نه نفر، سه نفر به انتخاب رئیس جمهور، سه نفر به انتخاب رئیس مجلس ملی و سه نفر به انتخاب رئیس مجلس سنای تشکیل می‌شود. رؤسای جمهور سابق نیز خود به خود مادام‌العمر

عضو این شورا هستند. وظیفه شورای مزبور بررسی انتظام قوانین مصوب مجلس با قانون اساسی و نیز نظارت بر انتخابات ریاست جمهوری، مجلس و همه پرسی می باشد. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز چنان که بعداً خواهیم دید، همین روش را اتخاذ کرده است.

۳) دادگاه خاص قانون اساسی: در قوانین اساسی بسیاری از کشورها دادگاه‌های خاص به نام «دادگاه قانون اساسی» یا «دیوان قانون اساسی» پیش‌بینی شده که وظیفه عمدۀ آن بررسی انتظام قوانین عادی و فرامین دولتشی با قانون اساسی است، در برخی از قوانین، تفسیر قانون اساسی، وظیفه نظارت بر انتخابات و احیاناً محاکمه بعضی از مقامات مانند رئیس جمهور نیز به عهده چنین دادگاهی گذاشته شده است. در بعضی از قوانین اساسی به طور نسبتاً مفصل به طرز تشکیل این نوع دادگاه و وظایف آن اشاره شده و تفصیل موضوع به قوانین عادی محول شده است. به عنوان نمونه به چند قانون اساسی که وجود چنین دادگاهی را پیش‌بینی کرده‌اند اشاره می‌شود:

آلمان - طبق اصل ۹۳ قانون اساسی جمهوری فدرال آلمان، دادگاه قانون اساسی فدرال وظیفه تفسیر قانون اساسی و رسیدگی به شکایات مربوط به عدم انتظام قوانین عادی با حقوق اساسی مندرج در قانون اساسی را به عهده دارد.

ترکیه - قانون اساسی ترکیه نیز در اصل ۱۲۶ وجود دادگاه قانون اساسی را مرکب از ۱۱ عضو اصلی و ۴ عضو علی البدل اعلام می‌کند و طبق اصل ۱۴۸ وظیفه اصلی دادگاه قانون اساسی بررسی انتظام قوانین عادی و فرامین و مقررات لازم‌الاجرا با قانون اساسی است.

مصر - طبق اصل ۱۷۴ قانون اساسی مصر، دادگاه عالی قانون اساسی، یک دادگاه قضایی مستقل است که مقر آن شهر قاهره می‌باشد و طبق اصل ۱۷۵ دادگاه قانون اساسی بررسی انتظام قوانین با قانون اساسی و نیز تفسیر قوانین را بر عهده دارد و ممکن است قانون وظایف دیگری نیز برای آن تعیین نماید.

سوریه - اصل ۱۳۹ قانون اساسی سوریه مقرر می‌دارد که دادگاه عالی قانون اساسی مرکب از پنج عضو است که به وسیله رئیس جمهور تعیین می‌شوند. طبق اصول ۱۲۲ و

۱۲۵ رسیدگی به اعتراضات مربوط به انتخابات مجلس ملی و تأیید صحت آن و نیز بررسی انتباق قوانین با قانون اساسی، در صلاحیت دادگاه عالی قانون اساسی است. نکته جالب این است که طبق اصل ۱۴۶ دادگاه عالی قانون اساسی نمی‌تواند نسبت به قوانینی که از سوی رئیس جمهور به همه‌پرسی ارجاع شده و به تصویب ملت رسیده است، بررسی و اظهارنظر نماید.

اینالیا - قانون اساسی اینالیا، هم در اصل ۱۳۴ ذیل عنوان تصمیمات قانون اساسی، وجود دادگاه قانون اساسی را اعلام و سه وظیفه اصلی را برای آن ذکر می‌کند که عبارتند از: بررسی انتباق قوانین و مقررات قانونی با قانون اساسی، تعارضات بین دولت و مناطق. رسیدگی به اتهامات واردہ به رئیس جمهور که در مورد اخیر تحت شرایط و ضوابط خاصی رسیدگی می‌کند.

کویت - قانون اساسی کویت در اصل ۱۷۳ فقط تشکیل دادگاه قانون اساسی را برای بررسی انتباق قوانین و مقررات با قانون اساسی پیش‌بینی می‌کند ولی چگونگی تشکیل و نحوه عمل آن را به قانون عادی موكول می‌نماید.

به طوری که ملاحظه می‌شود در این چند نمونه قانون اساسی که در اینجا ذکر شد، تعیین و تشکیل مرجع رسیدگی‌کننده به انتباق قوانین با قانون اساسی صریحاً در خود قانون اساسی پیش‌بینی شده است و هر چند ما در اینجا استقراء تام و کاملی در قوانین اساسی دنیا به عمل نیاوردیم و طبعاً نمی‌توان به نتیجه کلی قطعی دست یافت ولی در عین حال می‌توان این استنباط را داشت که اصولاً تعیین و تشکیل مرجعی که بخواهد، در زمینه انتباق قوانین و مقررات قانون اساسی رسیدگی نموده و نظر بدهد، خواه در شکل یک نهاد غیر قضایی و یا به عنوان دادگاه خاص و یا حتی با دادن صلاحیت به دادگاه‌های عمومی یا دیوان کشور، باید به نحوی در قانون اساسی ذکر شده باشد و بدون ذکر در قانون اساسی به صورت تفصیل یا اجمالی از طریق دیگر، مرجعی برای این منظور نمی‌تواند تشکیل شود.

مرجع صیانت از قانون اساسی در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران - در بین سه روش ذکر شده در فوق، قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران از روش دوم پیروی

کرده و مشی قانون اساسی فرانسه را پیش گرفته است. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران یک نهاد غیر قضایی خاص و مستقل به نام شورای نگهبان پیش‌بینی کرده است و وظیفه انطباق قوانین عادی با قانون اساسی و تفسیر قانون اساسی و نیز نظارت بر انتخابات ریاست جمهوری و مجلس خبرگان و مجلس شورا و همه‌پرسی را به عهده آن گذاشته است (اصول ۹۱ تا ۹۹ قانون اساسی) به علاوه در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، مسؤولیت اجرای قانون اساسی طبق اصل ۱۱۳ به عهده‌ی رئیس جمهور گذاشته شده است که با عنایت به وجود اصل این مطلب در قانون اساسی، قانون عادی می‌تواند تفصیل آن را بیان کند، همان‌طور که در بخش‌های پیشین مشروحاً به آن پرداختیم، قانون عادی مصوب سال ۱۳۶۵ مجلس شورای اسلامی تا حدودی این امر را انجام داده است. در هیچ یک از اصول قانون اساسی صلاحیت تصمیم‌گیری در مورد انطباق قوانین عادی با قانون اساسی به دادگاه‌های دادگستری یا مشخصاً دیوان عالی کشور داده نشده و تشکیل دادگاه خاص قانون اساسی نیز نه تلویحاً نه تصریحاً پیش‌بینی نگردیده است. چنانکه دیدیم در کشورهایی که قانون اساسی آنها دادگاه خاص قانون اساسی را پیش‌بینی کرده، اصولاً کار دادگاه یک کار تشخیصی است که البته بر این تشخیص ترتیب اثر داده می‌شود. ولی وظیفه تعقیب و محاکوم کردن و تعیین مجازات افراد خاطی و متخلف به آن داده نشده است البته در بعضی موارد مانند آنچه در قانون اساسی ایتالیا آمده، محاکمه بعضی مقامات مثل رئیس جمهوری نیز به آن داده شده که در آن صورت با ترکیب خاص و آیین دادرسی ویژه‌ای این محاکمه را انجام می‌دهد، ولی در این مورد هم چنین نیست که محاکمه رئیس جمهور به عنوان تخلف از قانون اساسی در این دادگاه بررسی شود بلکه رسیدگی به اتهامات رئیس جمهوری به لحاظ موقعیت مقامی وی در این دادگاه اختصاصی صورت می‌گیرد.

به هر حال، در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، آنچه مربوط به تشخیص انطباق یا عدم انطباق قوانین عادی با قانون اساسی و تفسیر قانون اساسی و نظارت بر انتخابات و همه‌پرسی می‌شود به عهده شورای نگهبان است، و اقدامات لازم اجرایی مربوط به اجرای قانون اساسی به عهده رئیس جمهوری است. پس نمی‌توان دادگاهی

بنام دادگاه قانون اساسی تشکیل داد که به این امور پردازد. اما در زمینه تعقیب و محاکمه و تعیین مجازات نیز باید گفت، اگر تخلف و تجاوز به قانون اساسی جرم باشد، مرجع رسیدگی جرایم و حکم به مجازات برای همه و در همه زمینه‌ها، دادگاه‌های عمومی دادگستری هستند، طبق اصل ۱۴۰ قانون اساسی رسیدگی به اتهام رئیس جمهور و معاونان و وزیران در مورد جرایم عادی با اطلاع مجلس شورای اسلامی در دادگاه‌های عمومی دادگستری انجام می‌شود و اگر جرم سیاسی محسوب شود، مرتکب آن هر کسی باشد، طبق اصل ۱۶۸ مرجع رسیدگی آن محاکم دادگستری و با حضور هیأت منصفه است. در مورد تخلف رئیس جمهور از وظایف قانونی اشاره که از جمله می‌تواند تخلف از قانون اساسی باشد، طبق بند ۱۰ اصل ۱۱۰ قانون اساسی دیوان عالی کشور صلاحیت رسیدگی دارد و اگر دیوان کشور حکم به تخلف داد، رهبر می‌تواند با در نظر گرفتن مصالح کشور او را عزل کند طبعاً اگر در این مورد هم تخلف، جرم محسوب شود از حیث رسیدگی به جرم و تعیین مجازات دادگاه‌های عمومی صالح به رسیدگی هستند. از اصول مختلف قانون اساسی و به خصوص اصل ۱۷۲ به خوبی استفاده می‌شود که قانون اساسی، موافق تشکیل دادگاه‌های اختصاصی نیست و فقط در مورد جرایم خاص نظامی و انتظامی اعضای نیروهای مسلح و نیروی انتظامی تشکیل محاکم اختصاصی نظامی مجاز شمرده شده است.

بنابراین می‌توان گفت تشکیل دادگاه عالی صیانت قانون اساسی که یک دادگاه اختصاصی تلقی می‌شود، از آن‌جا که تصریحاً در قانون اساسی پیش‌بینی نشده است، نمی‌تواند با قانون عادی ایجاد شود و مصوبه‌ای که بخواهد چنین دادگاهی را ایجاد کند شبیه قوی مغایرت با قانون اساسی دارد، ضمن این که مفید بودن عملی تشکیل این دادگاه با توجه به تجربه ناموفقی که تاکنون از تکثیر نهادهای مختلف داشتیم، قویاً مورد تردید است.

بسمه تعالیٰ

شماره ۷۹-۲۸۶۳

تاریخ ۱۳۷۹/۴/۲۷

جناب آقای دکتر مهرپور

مشاور محترم ریس جمهور و رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

با سلام

نامه شماره ۲۱۵۱-۷۹/۲/۱۱ مورخ ۷۹/۴/۲۷ و سوابق آن در خصوص دادگاه حیات از قانون اساسی، به استحضار ریاست محترم جمهوری رسید، پی‌نوشت فرمودند:

«جناب آقای دکتر مهرپور

با تشکر، به نظرم پیشنهاد ذیل گزارش (تهیه مواد اصلاحی یا الحاقی به قانون تعیین حدود...) بسیار لازم است. سریعاً اعمال شود. ضمناً لازم است برادر دانشمندان جناب آقای هاشم زاده هریسی هم به عنوان عضو هیأت نظارت و پیگیری اجرای قانون اساسی بر اعضاء اضافه شوند تا از نظر و تجربه ایشان بهره‌گیری شود در این مورد با دفتر هماهنگی شود.»

سید محمدعلی ابطحی

در حضور ریاست محترم جمهوری در جلسه مورخ چهارشنبه ۷۹/۴/۲۹ موضوع مطرح شد و در نتیجه قرار شد حکم عضویت آقای هاشم زاده هریسی در هیأت از سوی ریاست جمهوری صادر شود. در خصوص تهیه اصلاحیه قانون تعیین حدود اختیارات ریاست جمهوری پس از مذاکرات خود آقای ریس جمهور به این جمع‌بندی رسیدند که فعلاً مسکوت بماند و در این زمینه اقدامی صورت نگیرد.

مهرپور

۷۹/۴/۲۹

نامه هیأت به رئیس جمهور در مورد پیش‌نویس لایحه اصلاحی

بسم الله تعالى

شماره ۸۱-۳۷۱۷

تاریخ ۱۳۸۱/۶/۱۷

حضرت حجۃ‌الاسلام والملمین جناب آقا‌ای خاتمی
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

با سلام

به پیوست پیش‌نویس طرح الحق چهار ماده به قانون تعیین حدود وظایف و اختیارات رئیس‌جمهور که در جلسه روز گذشته هیأت (۸۱/۶/۱۶) مورد قبول اکثریت اعضاء حاضر هیأت قرار گرفت و با شماره ۱ مشخص شده است جهت ملاحظه و هر گونه اقدام حضورتان ارسال می‌گردد.

تصویر سه نمونه پیش‌نویس دیگر نیز خدمتتان ارسال می‌شود که با شماره‌های ۲، ۳ و ۴ مشخص شده است.

پیش‌نویس شماره ۲، قانون جامع و کامل در مورد حدود اختیارات و وظایف رئیس‌جمهور در اجرای قانون اساسی است که در سال پیش تهیه و به نظرتان هم رسیده و هم اکنون اصلاحات در ماده ۱۰ آن در جهت دادن ضمانت اجرای بیشتر به تشخیص رئیس‌جمهور به عمل آمده است.

پیش‌نویس شماره ۳، اصلاحیه مواد ۱۳ و ۱۴ قانون موجود یعنی قانون سال ۱۳۶۵ است که با اضافه نمودن عبارتی ذیل ماده ۱۲ هم به وجود هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی به صراحت قانونی، رسمیت می‌بخشد و هم دستگاهها را ملزم به همکاری می‌نماید و اصلاحاتی متناسب در ماده ۱۴ به عمل آمده است که از جمله ضمانت اجرایی برای تشخیص رئیس‌جمهور ذکر شده است. پیش‌نویس شماره ۴، ماده واحده‌ای است که فارغ از پرداختن به قانون موجود سال ۱۳۶۵ صرفاً رادکارهایی برای ضمانت اجرایی تشخیص رئیس‌جمهور ذکر کرده است.

وجه مشترک هر سه پیش‌نویس (شماره‌ای ۲، ۲ و ۴) این است که در ارتباط با تصمیمات و اقدامات اداری صادره از هر یک از قوا از جمله قوه قضائیه، به ریس جمهور اجازه داده شده که دستور توقیف یا ابطال تصمیمات را صادر نماید. ولی در ارتباط با تصمیمات قضائی از آن‌جا که تأکید و تصریح جناب عالی در مصاحبه‌هایتان نیز بر این بوده که در محدوده قانون اساسی موجود خواهان اعمال اختیار هستید و در محدوده قانون اساسی موجود به نظر این‌جانب نمی‌رسد که به هیچ عنوان بتوان به مقامی خارج از قوه قضائیه اجازه ابطال یا متوقف کردن تصمیم قضائی را داد و لو این‌که مرجع دیگری برای رسیدگی و اظهارنظر نهایی پیش‌بینی شود، و در اظهارات هیچ یک از حقوق‌دانان حتی کسانی که از تصمیمات جاری دستگاه قضائی ناراضی و منتقد هستند چنین تجویزی ندیدم، از این رو چنین اختیاری برای ریس جمهور، در این پیش‌نویس‌ها پیش‌بینی نشده است.

تنها چیزی که به نظرمان رسید می‌توان برای ریس جمهور قائل شد و به نحوی هم ممکن است از آن دفاع نمود این است که ریس جمهور هم هر چند از مقامات قضائی نیست ولی قانون این تجویز را بنماید که اگر حکم قطعی شده‌ای را مغایر قانون اساسی تشخیص داد بتواند از طریق دادستان کل کشور درخواست نقض آن حکم را از دیوان کشور بنماید و با درخواست دادستان کل، اجرای حکم موقوف شود.

همان‌گونه که قانون وظایف و اختیارات ریاست قوه قضائیه اصلاحی سال ۱۳۷۸ به ریس قوه قضائیه این اختیار را داده که اگر حکم قطعی را خلاف شرع تشخیص داد حق دارد جهت رسیدگی به مرجع صالح ارسال دارد.

نظر و توصیه شخصی و خیرخواهانه این‌جانب، این است که حال که جناب عالی تصمیم دارید لایحه‌ای به مجلس تقدیم نمایید، پیش‌نویس کامل با عنوان: قانون نحوه اجرای مسؤولیت ریس جمهور (شماره ۲) برای ارسال به مجلس مبنای قرار دهید و البته کمیسیون لایحه دولت می‌تواند بررسی دقیق‌تری روی آن بنماید و اگر اصلاحاتی لازم است با جلب نظر برخی حقوق‌دانان معتبر دیگر بنماید و در این زمینه نظر شریف‌تان را به اصلاحی که در ماده ۱۰ به عمل آمده و در ذیل بند الف ماده مذبور و نیز افزودن بندج به

آن ماده مشهود است جلب می‌نمایم. در ذیل بند الف به ریس‌جمهور اجازه دارد که تصمیمات اداری و اجرایی قوه قضائیه را اگر خلاف قانون اساسی تشخیص داد ابطال نماید.

اگر هم نظرتان بر اختصار است پیش‌نویس شماره ۲ یعنی اصلاحیه مواد ۱۲ و ۱۴ را توضیه می‌کنم.

ولی با همه ایمانی که به حسن نیت و خیرخواهی و دلسوزی حضرت‌عالی برای احراق حقوق مردم و اجرای صحیح قانون اساسی به خصوص بخش مربوط به حقوق ملت دارم و رنجی که از صدور برخی از تصمیمات و احکام قضائی فاقد استحکام لازم و رعایت اصول قانون اساسی و حقوق مردم می‌برم، از باب المستشار مؤتمن، تقدیم لایحه‌ای از سوی جناب‌عالی به مجلس که در آن به ریس‌جمهور اجازه دهد تصمیم قضائی را خارج از طریق رسیدگی قضائی متوقف نماید صلاح نمی‌دانم در عین حال الامرالیک فانظری مادا تأمرین هر چه مصلحت می‌دانید اقدام فرمایید.

حسین مهرپور

مشاور ریس‌جمهور

و ریس‌هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

www.KetabFarsi.com

پیش‌نویس‌های چهارگانه اصلاحی